

לדירתה הריקה של
ומית חסרת-תקדים
אכזרית וחסרת-לב.

שזה ביתה של ריקה!

כי אני עובדת כאן בבית-חרושת בסביבה. כשהחלטתי להיכנס לתוכו, קראתי לעזר רת את העזרה האדומה. כשבאו השוטרים לסלק אותי, הם עזרו לי להתנגד להם בכוח. אני אמשיך להתנגד גם האלה. לא בא בהשבון שאפרד שוב מילדי."

לרחל אלקיים אין אפשרות לשכור דירה בשכרה החדשי, שמגיע ל-850 פראנק בלבד (כ-500 ל"י). היא אינה מוכנה גם למסור את ילדיה לטיפול המוסדות.

לפני שפלשה לדירת-ריקה, ניסתה רחל אלקיים לפנות לעזרת גופים יהודיים שונים. אפילו לרבי-הראשי לצרפת, הרב קפלן, שלחה מיכתב. דבר לא עזר. אין כל קשר בינה לבין המכתבים האנטישמיים שנשלחו לריקה. היא טוענת. "אני גם חושבת." היא מוסיפה, שזה מגוון לומר שהעזרה האדומה הם אנטישמיים. מה יש, כל מי שהוא אנטי-ציוני מוכרח להיות גם אנטישמי? ביחוד שכולם יודעים שהם עושים מאמצים לעזור לכל הפועלים הזרים שישנם בצרפת, שביניהם יש הרבה יהודים."

שאלתי את רחל אלקיים אם רצתה להפגין משהו מיוחד, בפלישה לדירתה של ישראלית — ודווקא לזו של ריקה זראי. "לא היה לי שום מושג של מי הבית הזה," ענתה בחוס, "אין לי שום דבר נגד ריקה זראי. הדירה עמדה ריקה. אף אחד לא גר בה, אני והילדים שלי היינו צריכים מקום. אז נכנסתי לדירה הזאת."

סיפור תקופתה הישראלית של האשה נשמע כאוב לא פחות מן הפרק הצרפתי בחייה. "יש לי ילד אחד לא חוקי ואני גרושה." היא מספרת, "בגלל הילד הזה לא רצתה הסוכנות להעלות אותי ארצה. הסכתי בעצמי כסף ועליתי. בארץ רציתי להכנס לקיבוץ. גם שם אמרו שלא רוצים אותי בגלל שלשני הילדים שלי אין אבא. לקח להם בישראל שבעה חודשים עד שנתנו לי אזרחות ישראלית, ועוד שנה

במיטבחה של ריקה

העגום של מיטבחה אלקיים. עד לפלישתה לדירת הזמרת הפופולארית היו ילדיה של רחל מפוזרים אצל קרובי מש-
פחה ברדיוס של 80 קילומטר מפאריס. "לא יכולתי לסבול יותר את המצב הזה," אומרת האם, "לראות את הילדים בקושי פעם בשבוע." לכן פלשתי לדירה הזאת." רחל ודאי לא שיערה כי פלישתה תגרום לגל אנטישמיות.
תמונה הנושקפת היטב את מצבה
עד לפלישתה לדירת הזמרת הפופולארית היו ילדיה של רחל מפוזרים אצל קרובי מש-
פחה ברדיוס של 80 קילומטר מפאריס. "לא יכולתי לסבול יותר את המצב הזה," אומרת האם, "לראות את הילדים בקושי פעם בשבוע." לכן פלשתי לדירה הזאת." רחל ודאי לא שיערה כי פלישתה תגרום לגל אנטישמיות.

פחה ברדיוס של 80 קילומטר מפאריס. "לא יכולתי לסבול יותר את המצב הזה," אומרת האם, "לראות את הילדים בקושי פעם בשבוע." לכן פלשתי לדירה הזאת." רחל ודאי לא שיערה כי פלישתה תגרום לגל אנטישמיות.

מיברק דחוף לאחי בצרפת. והוא שלח לה כרטיס חזרה לצרפת.
"מספסרת בבתים"
פגשתי גם עם ריקה זראי. לאחר הפגישה עם רחל. היא סיפרה לי כי בינתיים יצאה העזרה האדומה לפעולה מחודשת בעניין. "הם הפיצו" סיפרה רייקה. "אלפי כרוזים בפאריז שבהם כונית: ריקה זראי המספסרת בבתים. אני בטוחה שכרוזים אלה יגרמו עכשיו לגל של אנטי-שמיות.
ריקה מציינת כי את הבית קנתה לפני שנה, ורק לאחרונה קיבלה היתר לערוך בו שיפוץ. "עד עכשיו התגוררתי בדיירה שכורה. אני אשה עובדת, ועובדת קשה. אני חושבת שגם לי ולילדה שלי מגיעה שתהיה דירה משלנו. אני מצטרפת. אבל אין לי כסף לקנות דירה גם לגברת אלקיים."